

**A Keresztény
Élet
Közösségének
(KÉK)**

karizmája II.

A fejlődés folyamata a KÉK-ben

Bevezetés

1. Ahogyan Jézus idejében, úgy ma sem születik senki apostolnak, hanem fokozatosan válik azzá. Minden egyes apostol maga éli át személyes szeretettörténetét, megtérését, találkozását Krisztussal, akit követni akar. Szent Pál szavai: *Már nem én élek, hanem Krisztus él bennem* (Gal 2,20), egyre inkább valósággá válnak. Ez az út sok tekintetben közös minden keresztyén életében, más tekintetben sajátos azok számára, akik a KÉK hivatást választják.
2. A Következő oldalakat, melyek a SURVEY (Felmérés) sok elemét tartalmazzák, az előzőekben leírt **KÉK képzés kritériumai** fényében kell értelmezni. Céljuk az egyéni és közösségi fejlődés hatékonyabb egységbe rendezése. Emlékezzünk rá, hogy az előző fejezetekben a hangsúly az egyén fejlődésén volt, és amikor a közösség kibontakozásával foglalkozunk, nem szabad elfelejtenünk, hogy ez mindig minden egyes tag fejlődésétől is függ. Így ami következik, azt az előző oldalak fényében kell olvasni.

Mint Világközösségnek számolnunk kell a különböző nemzeti közösségek szociális és kulturális eltéréseivel. Ezeket az irányelveket így egyfajta keretnek kell tekinteni, mely alkalmazható minden nemzeti közösségre.

3. Az egyéni fejlődés szempontjából, és abból a szempontból, ahogy az egyén fokozatosan válaszol hivatására, a KÉK életnek három elválaszthatatlan és egymást kölcsönösen támogató dimenziója van:

Spirituális – Közösségi – Apostoli

4. Az ebben a három dimenzióban való fejlődés a személyes élet két alapvető képességétől és fejlődési területétől függ, melyek a lelki élet és annak közösségi, apostoli kifejeződésének alapját is képezik, ezek az:

Intellektuális terület
Érzelmi terület

Spirituális dimenzió

5. Ez a dimenzió magában foglalja az Isten kegyelmével, az Ő megváltó tervének beteljesítéséért végzett együttműködésünk minden elemét, melyet magunkért, és önmagunkon keresztül másokért végzünk.

A Krisztus Lelkében történő növekedés megmutatkozik bizonyos lelki magatartásban, melyet valószínűleg leginkább az empátia szó, az ignáci értelemben vett „együttérzés valakivel” szókapcsolat fejez ki:

Empátia Krisztussal: Jézus benső ismerete és követése szeretetben és szolgálatban.

Empátia Máriával, a tanítványság modelljével, aki a Szentlélekkel eltelve szemléli Isten megváltó cselekvését a mindennapokban, és közbenjár értünk, mert arra vágyik, hogy rábízson minket Fiára.

Empátia az egyházzal, mint Krisztus Menyasszonyával, és a mi Anyánkkal, amelyet mint az emberi történelemben megtestesült Jézus tanítványi közösségének tagjai élünk meg.

Empátia a világgal: a teremtés gazdagságának és az emberiség előrehaladásának elismerése, a szükségletei és szenvedései iránti részvét, és a teljes felszabadítása iránti elköteleződés.

A Krisztus Lelkében való életnek két oldala van:

6. **aszketikus:** ami nem a természetes ösztönök elfojtását jelenti, hanem egy komoly erőfeszítést azért, hogy teljes valónkat – testet, lelket, értelmet – Krisztus Lelke hassa át, és életünket úgy rendezzük, hogy döntéseinket ne rendetlen ragaszkodásaink alapján hozzuk meg (LGY 21).
7. **misztikus:** a szó legtágabb értelmében ez a hitélet egy sajátos megkülönböztető jegye. Isten megtapasztalása, melyet ajándékként fogadunk, felébreszti bennünk a vágyat a szeretetben való nagyobb egységre, arra készíten minket, hogy az Úr Lelkére hagyatkozzunk, Aki lassan-lassan átalakítja kapcsolatunkat Istennel, embertársainkkal, a természettel és saját magunkkal.
8. **Az Isten kegyelmével történő együttműködés** lényegét tekintve mindenekelőtt a következőkben mutatkozik meg:

kitartás az **imádságban**, az Úr mélyebb ismeretéért és nagyobb szeretetéért (meditáció, kontempláció), a hit és élet teljesebb egységéért (examen);

élés a **szentségekkel** – keresztség, házasság, gyónás és mindenekfelett az Eukarisztia;

jártasság a **Szentírásban**, amely Isten élő Igéje, és amely a ma emberének szól;

a **szív megtisztításának** gyakorlásában: az önző hajlamok kiiktatásában és a krisztusi magatartás elfogadásában, amennyire csak lehetséges.

9. Az aszkézisre törekvés (mely kifejeződik a szolgálatban, a nagylelkű önmegtágadásban és a lelkigyakorlatokban) nyitottabbá teszi a személyt a Lélek működésére (misztikus). Minél inkább előre haladunk a lelki életben, az Úr annál jobban indít minket arra, hogy az Ő akarata a miénk legyen. Legyen nekem a Te Igéd szerint! Mint ahogy Isten megtapasztalása kezdetektől fogva a lelki keresés hajtóereje kell hogy legyen, úgy az aszkézis gyakorlása is, különböző mértékben, egész életen át elengedhetetlen.

A közösségi dimenzió

10. A képzés közösségi dimenziója a KÉK valós természetéből ered, amely, ahogyan ezt a neve is jelzi, közösségben megélt hivatás, *missziós közösség*. Ezért nagyon lényeges, hogy a képzési program minden eleme közösségbe ágyazott (képzés a közösség által) és *közösségi kötelek* erősítik meg, ahogyan ez az Általános Alapelvekben szerepel (ÁA 7) (képzés a közösségért). [A KÉK által a közösségi képzésben és a közösségi életben használt módszereket lásd a Képzési kritériumokban.]

Az Apostoli dimenzió

11. **Sajátos** – betervezett, megvalósított és a közösség által kiértékelt – **apostoli tapasztalatok** tartoznak ide, melyek segítenek felfedezni és fejleszteni:

az apostolt jellemző spirituális vonásokat: alázat, hála, egység Istennel, helyes szándék stb.

képességeket és karizmát az apostoli szolgálat végzéséhez: pl. tanácsadás, megkülönböztetés, vigasztalás, tanítás, mások segítése fizikai szükségleteikben, szervezés stb.

Az apostoli tapasztalatoknak két fő kategóriáját különítjük el:

mindennapi, melyet a saját közösségében él meg az ember; és

rendkívüli, melyet a szegények és elhagyatottak között, segítségükben él meg valaki.

12. Részét képezi a **képzés** csoportok és egyének **lelki vezetésére**. Ez nagyon értékes apostoli szolgálat, melyre bizonyos mértékig minden KÉK tagot fel kell készíteni.

13. Lényeges eleme az apostoli szolgálatok különféle területein megélt **megkülönböztetés**, és az ezekhez szükséges ismeretek, képességek és tapasztalat elsajátítása.

A személyiség alapvető fejlődési területei

14. Intellektuális fejlődés

A KÉK életforma – három dimenziójában történő – személyessé tétele lehetetlen az azt meghatározó folyamat tisztánlátása nélkül, továbbá azon alapelvek nélkül, melyek valakit ennek személyessé tételére ösztönöznek, vagy anélkül, hogy vissza ne tekintenénk ezekre a tapasztalatokra.

A KÉK képzési folyamat szükségszerűen magában foglalja az intellektuális területet, mely nélkülözhetetlen a hit és az élet jobb megértéséhez társadalmi és egyházi környezetünkben.

15. Ez az értelmi reflexió nem merően „akadémikus”, hanem abban a kulturális közegben zajlik, melynek minden KÉK tag vagy csoport része. Ennek két sajátos célja van:

(1. cél) Egyrészt azon készség fejlődése, hogy **a valóságot** a maga teljes összetettségében tudjuk **megragadni** a tisztánlátás/megkülönböztetés és a társadalmi helyzet elemzésének gyakorlatán keresztül; valamint az erre való reflexió kritikus, ugyanakkor gyakorlati eredményre vezető módon. Értékelni kívánjuk a különböző eszméket és helyzeteket, keresztény kritériumok alapján megítélve őket, úgy, hogy – határozottan a valóság talaján állva – nem hagyjuk magunkat befolyásolni a divatosabb nézetektől.

Másrészt a tervezés módszerei segítenek megfelelő megoldásokat találni a problémákra, melyekkel az apostoli szolgálat során találkozunk.

16. (2. cél) **Azon témák tanulmányozása**, melyek szoros kapcsolatban állnak a KÉK élet három dimenziójával. Természetesen ez nem lehet egy teljes mértékben kielégítő tanulás, de abban az esetben, ha figyelmen kívül hagyjuk bármelyik témát, a KÉK tag képzésének valamely nélkülözhetetlen eleme fog hiányozni. Négyet említünk, melyek a reflexió tárgyát képezik:

17. A keresztény üzenet

Ezt forrásainak teológiai tanulmányozásával kell elmélyíteni, különös tekintettel a Szentírásra, az egyház tanítására, a krisztológiára, az egyháztanra és az etikára (szociális, szakmai, szexuáletika).

18. Lelkigyakorlatok és ignáci lelkiség

A Lelkigyakorlatok a KÉK képzési folyamat alapjaitól kezdve *a KÉK lelkiség meghatározó forrása és eszköze*. A Lelkigyakorlatok módszereinek és spirituális erejének reflektált megismerése lehetővé teszi, hogy jobban megértsük saját tapasztalatainkat, és képesek legyünk mások kísérésére is.

19. A KÉK karizma: életmód és küldetés

Ez a karizma az ignáci lelkiségben és a KÉK egész világra kiterjedő tapasztalatában gyökerezik. Ezt a karizmát érthetően mutatja be az Általános Normák és az Általános Alapelvek.

20. Az egyéni és társadalmi élet valósága

Minden szempontból: pszichológiai, politikai, gazdasági, szocio-kulturális és vallási.

21. Affektív fejlődés

Az érzelmi jelenségek – vagy más néven affektivitás – visszhangok, melyek felébrednek bennünk, mihelyt egzisztenciális kapcsolatot hozunk létre egymással és környezetünkkel. Ezek különböző formákat öltenek: hajlandóságok, vágyak, érzések, szenvedélyek stb. Ezek úgymond spontán reakciók, így akaratunktól függetlenek, mindazonáltal mindig megtehetjük, hogy nem fejezzük ki, nem idézzük elő őket, és hogy megpróbáljuk ellenőrizni vagy legyőzni azokat.

22. Az érzelmi élet az emberi viselkedés gyökerénél van, azaz Istennel, embertársainkkal, a természettel és önmagunkkal való kapcsolat, valamint a lelki, közösségi és apostoli élet alapja. Ez egy természetünkből adódó tény, melyet a kegyelemnek kell átformálnia. Az érzelmi élet hiányosságainak önmagukban véve nincs erkölcsi vagy spirituális vonatkozásuk; ezeket a hiányosságokat elfogadhatjuk a hitben és hordozhatjuk türelemmel. Mindazonáltal az érzelmi érettség meghatározó módon hozzájárul a lelki élet fejlődéséhez, a másokkal való pozitív kapcsolat kialakításához és a gyümölcsöző apostoli élethez.
23. A másokkal megélt kapcsolatunk minősége jelzi Istennel való kapcsolatunkat. Csak egy szívünk van, mellyel mind Istent mind embertársainkat szeretjük. Ha nem bízom az embertársamban, nem bízom az Istenben sem. Ha nincsenek barátaim, nem lehetek az Isten barátja sem. Ez nem arról szól, mire vágyunk, milyenek szeretnénk lenni álmainkban, hanem arról, amilyenek valójában vagyunk, és ami kifejeződik érzelmi megnyilvánulásainkban is. Ahhoz, hogy megismerjük Istennel megélt kapcsolatunk természetét, először is meg kellene vizsgálnunk emberi kapcsolatainkat.
24. Kapcsolatunk a természettel szintén felfedi Istennel megélt viszonyunkat. Az, hogy képesek vagyunk élvezni és csodálni a természetet, örömeinket lelteni egy virág szemlélésében, vagy élvezni a belélegzett levegő tisztaságát, hogy képesek vagyunk elfogadni a rossz időt és saját testi törekenységünket, mind az Istennel történő kommunikációnk módjának egy-egy oldala.
25. Mivel a KÉK képzésben mindez fontos, a következő lépéseket javasoljuk az érzelmi érettség eléréséhez:
26. **Szenteljünk figyelmet személyiségünk affektív dimenziójára** (érzelmeink, vágyak, impulzusok stb.), melyeket érzünk magunkban, továbbá motivációinkra, melyek meghatározzák viselkedésünket: mit érzek egyik pillanatban vagy a másikban, miért? Ez nem pusztán önmegfigyelés, hanem az Istennel történő párbeszédünk kiindulópontja, a hit, remény és szeretet fényében.
27. **Derűvel fogadjuk érzelmi életünk spontán kifejeződéseit**, ugyanúgy mint természetünk és személyes élettörténetünk hiányosságait és határait is. Az elfogadás nem jelenti azt, hogy bizonyos dolgokban engedünk az erkölcsi korlátokkal szemben, hanem hogy elfogulatlanul tekintünk rájuk, megütközés és szégyen nélkül, anélkül, hogy elbátortalanodnánk vagy bűnösnek éreznénk magunkat. Ahogyan elfogadjuk magunkat, tükröznie kell azt is, ahogyan Isten fogad el minket. Az Isten feltétlen szeretetébe, bölcsességébe és gondviselésébe vetett bizalom állandóan megújítja a másokkal és önmagunkkal megélt kapcsolatunkat, a mába és a jövőbe vetett reményünket.
28. **A különböző affektív szintek integrálása** két módon érhető el: egyrészt az élet alapvető szükségleteinek kielégítésével (étel, szexuális vágyak, biztonság, elismerés stb.), mindezt tudatos ellenőrzés alatt, és megfelelő fegyelemmel; másrészt a magasabb szintű affektív irányultságok támogatásával (a jószág, az igazság, az áldozatos élet és a társas törődés stb. szeretete). Az igazság, a becsület, az emberbaráti ügyek melletti szenvedélyes kiállás, vagy a tudományos

kutatások iránti érdeklődés egyaránt hozzájárulnak a fegyelmezett életvezetéshez.

29. Nem szükséges, hogy elfojtsuk alapvető szükségleteinket, hanem hogy megfelelő fegyellemmel rendezzük őket. Ez a fegyelem magába foglal bizonyos mértékű önmegtagadást; így küzdünk azért, hogy Isten akarata szerint válaszoljunk ezekre a szükségletekre (a házas életben, a munkában stb.) és hogy ez örömmel töltsön el minket.
30. Az érzelmi érettség egy adott szintjének elérése nem jelenti azt, hogy mindenféle feszültség egyszerre megszűnik, hanem azt, hogy az ember fokozatosan hagyja el őket minden különösebb erőfeszítés nélkül azáltal, hogy egységbe rendezi magában mind az erkölcsi, mind a lelki életet. Az affektív érettség fontos jelei a következők:
 - képesség a köteleességek teljesítésére;
 - jó kapcsolat más emberekkel (akkor is, ha ők nem tökéletesek);
 - képesség arra, hogy túlzott bizonytalankodás nélkül, és békében hozzunk döntést.

A KÉK képzés szakaszai

31. A KÉK képzés *Krisztus* – minden újonnan felmerülő helyzetben történő – *teljesebb követésének egy útja*, amely személyiségünk rejtett oldalait is mozgásba hozza és segíti azok egyre elmélyültebb működését. A KÉK tag megpróbál a képzés minden fázisában magába építeni bizonyos értékeket és kifejleszteni egyes, az Úr Lelkével összhangban lévő attitűdöket. Ezek az értékek attól a módtól függenek, ahogy az egyén él és cselekszik, illetve Isten és a felebarátok szeretetének új módozataitól. Ezeknek az értékeknek a – Krisztus mélyebb követése érdekében történő – bensővé tétele, egy négy fázisból álló, ciklikus folyamatba vezetik be a személyt, mely fázisok minden szinten ismétlődnek. Ezek pedig a következők: **motiváció, keresés, felfedezés, megerősödés.**

A motiváció szakasza

32. Az emberi és lelki fejlődés KÉK-en belüli folyamata a *vágygal* kezdődik. Az érdeklődés, mellyel egy ideál felé törekszünk, és ennek az ideálnak az életünket formáló hatása attól függ, mennyire vágyunk rá. Egy erős és jól meghatározható vágy indíttatása nélkül sem a képzés, sem a további fejlődés nem lehetséges. A tapasztalat viszont arra tanít minket, hogy a jelentkező vágyak kezdetben homályosak és bizonytalanok.
33. A képzésért felelős személy egyik fontos feladata röviden, hogy segítsen az egyénnek felfedezni és világossá tenni azokat a mély vágyakat, melyeket Isten ébresztett benne. Sok kreativitás és hozzáértés szükséges e vágyak felébresztéséhez. Nagyon fontos, hogy ezt a szikrát a kegyelem olyan pillanatai váltsák ki, melyek mélyen megmozgatnak bennünket, és mélyreható lelki tapasztalathoz vezetnek,

amely tapasztalatban a másik ember szolgálata nagy erővel vonz minket. Ezt a fázist egyéni lelki vezetőnek kellene kísérnie.

A keresés szakasza

- 34 A keresés akkor kezdődik, amikor az egyén a vágyaitól hajtva elhatározza, hogy cselekszik, még akkor is, ha a vágyak még mindig homályosak és bizonytalanok. A vágyak akkor vezetnek csak kereséshez, ha megfelelő eszközöket használunk a kívánt cél eléréséhez. A cselekvésre vonatkozó elhatározás nélkül a vágyak ábrándok maradnak, és így könnyen becsapjuk magunkat azzal, hogy elhisszük: a vágyak önmagukban elegendő válaszok önmagunk és mások igényeire és törekvéseire. A bölcs tanító, Szent Ignác maga is arra int minket, hogy bizonyosodjunk meg vágyaink hitelessége, őszintesége és következetessége felől. Az ismérv itt méltán a *szilárd elhatározás a legjobb út megtalálására* a kitűzött cél eléréséhez. (LGy 149-157)
- 35 Ha a lelki fejlődés minden szintjén a megfelelő úton halad a keresés, a felismerések hozzájárulnak a személy kiteljesedéséhez, elkerülve az aktivizmust, a félresiklást és az elbátortalanodást.

A felfedezés szakasza

36. A felfedezés teljes vagy részleges választ jelent a vágyra és a keresésre. Ez egy belső, új útja valami megragadásának és életünk részévé tételének. Ez változásokat idéz elő az egyén hozzáállásában és viselkedésében. Megkönnyíti a félreértéseken és előítéleteken való túljutást, gazdagítja tudásunkat, szolgáltatunkat, új utakat nyit meg a cselekvésre, és további vágyakat ébreszt.
37. A képzési folyamat minden szintjére sajátos felismerések jellemzők. A felismerések, melyek legjobban megérintenek minket, a tapasztalatból születnek, ahogy Szent Ignác mondja: *nem a sok tudás tölti el a lelket és teszi megelégedetté, hanem a dolgok mély megértése és belső megízlése* (LGy 2).
38. A képzés első szakaszaiban felismerjük a bűnt, gyengeségeinket, és hogy szükségünk van a megváltásra. Ez Krisztus mint megváltó újrafelfedezését is jelenti. Azt követően, hogy megtapasztaltuk Isten feltétlen szeretetét Krisztusban, döntéseink új dimenzióba kerülnek, mivel ezek válaszok erre a szeretetre. Kifejezik Krisztus iránti szeretetünket is és a vágyat, hogy mind teljesebben kövessük Őt.

A megerősítés szakasza

39. A megerősítés jel, mely által Isten tudatja velünk, hogy akarata szerint cselekszünk. Bizonyítéka annak, hogy felismeréseink hitelesek voltak. Csak az első lépések megtétele, valamint Isten működésének pozitív következménye után éljük át mint nagy belső békét és harmóniát az egyénben és a közösségben; ekkor lehetünk bizonyosak abban, hogy valóban azt az utat követjük, melyet Ő készített számunkra.
40. Vágyaink immár elkezdnek valóra válni. Megerősítve érezzük magunkat abban, amit teszünk, mert látjuk a bizonyítékát annak, hogy Isten támogat minket. A valódi

megerősítés új vágyak és új keresés előtt nyitják meg az utat, ezzel elindítva a fejlődés és kegyelem új ciklusát.

A KÉK fejlődés alapvető szakaszai

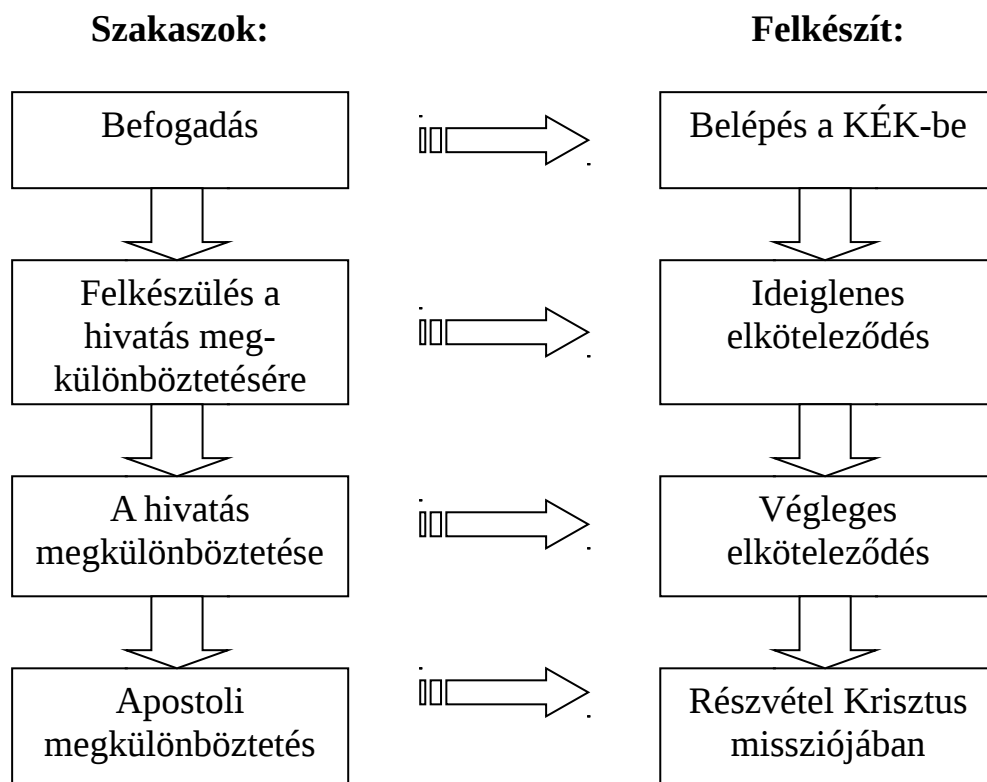
41. A Lelkigyakorlatok kétség kívül a KÉK képzésének az alapja, melyen keresztül tagjai a teljesség felé növekednek hivatásukban és küldetésükben. Ezen oknál fogva a KÉK-en belüli növekedési folyamat követi a Lelkigyakorlatok dinamikáját. Bár a tagok már az elejétől fogva meghívást kapnak a teljes Lelkigyakorlatok elvégzésére, nem fogják tudni közvetlenül befogadni a négy hét minden kegyelmét, hanem végig haladnak az ignáci út egymást követő szakaszain.
42. A KÉK hivatás alapja Isten szeretetének személyes megtapasztalása, aki teremtett és megváltott minket Jézus Krisztus által, ahogy ezt olvashatjuk a Vezérelv és Alapigazságban, illetve az Első Héten. A KÉK tag, mély hálával Jézus iránt, felteszi magának a kérdést: **Mit tehetek Krisztusért?** – a kérdést, mely arra vezeti a tagokat, hogy keressék az Ő akaratát saját életükben.
43. A második szakasz, mely megfelel a Lelkigyakorlatok Második Hetének, fő célja Jézus teljesebb követése; ez az Ő Lelkéhez történő idomulásnak, valamint a helyes megkülönböztetés folyamatának köszönhetően a KÉK-en belüli személyes hivatás választásában fog betetőzni.
44. Mélyen azonosulva Krisztussal és komolyan elköteleződve követésében, a KÉK tag kész arra, hogy valóban részt vegyen a Szenvedés és a Feltámadás misztériumában, valamint arra, hogy részt vállaljon Krisztus küldetésében minden nap szolgálva, egy életen át. Ez segíti abban, hogy keresse és megtalálja Istent mindenben, hogy hagyja magát a Lélek által vezetni, hogy *szerezhessen és szolgálhasson mindenben*.
45. Követve a **KÉK képzés kritériumainak** felépítését, most a küldetés szempontjából értelmezzük a KÉK-et, lévén ez a KÉK legvégső célja. Négy szakaszra osztjuk ezt a képzési folyamatot:

A KÉK-be fogadás szakasza

A hivatás felismerésére (megkülönböztetésére) történő felkészülés szakasza

A hivatás megkülönböztetésének szakasza

Az apostoli megkülönböztetés szakasza

Kapcsolatfelvétel és bevezetés a KÉK-be

Uram, hol laksz?

46. Ez a bevezető szakasz, mely hónapokig is eltarthat, segítséget kíván nyújtani a jelöltnek, hogy megismerkedjen a KÉK-kel. A reflexiónak ezt az időszakát nem csak azoknak ajánljuk, akik csatlakozni akarnak a KÉK-hez, hanem olyan közösségeknek is, akiknek már van tapasztalatuk a közösségi apostolkodásról és érdeklődést mutathatnak a KÉK út követése iránt.
47. Általában azokkal foglalkozunk, akik többé-kevésbé tudatosan keresnek valami mélyebbet az életükben: a KÉK lehet az a hely, ahol ez a keresés beteljesedésre talál.
48. Ebben a szakaszban a jelöltektől azt várjuk, hogy tudatosítsák magukban azt a mély vágyat, melyet Isten ébresztett bennük, és mindeközben megtapasztalnak valamit abból, amit a KÉK jelent, megkapják a felépítésével és a lelkeségével kapcsolatos alapvető ismereteket. Ezáltal el tudják dönteni, hogy a KÉK út-e az, amelyre Isten hívja őket.

Személyes jellemzők

A KÉK-be szóló hivatás feltételezi, hogy leendő tagjai rendelkezzenek bizonyos jellemzőkkel:

49. *Emberi szempontból* minden tagra jellemzőek kell, hogy legyenek az alábbiak:

érzékeny saját szocio-politikai környezetére;

értelmes és dinamikus életet akar élni, a jövőre vonatkozó elképzelésekkel, akkor is, ha jelenleg még nem tudja pontosan, ezt hogyan határozza és valósítsa meg;

nem önelégült, keresi annak útját, hogyan változtasson az életén, hogyan legyen hasznosabb a társadalomban, családjában; valami többre vágyik.

50. *Keresztény szempontból* minden tagra jellemző kell, hogy legyen:

egyfajta lelki nyugtalanság, mely arra ösztönzi, hogy közelebb kerüljön Istenhez és egyre jobban megerősödjön a Lélek által;

a vágy, hogy megtanuljon imádkozni, és elmélyüljön a Szentírás ismeretében, különös tekintettel az Evangéliumokra;

a vágy, hogy együtt dolgozzon azokkal, akik a világ mind emberibbé és mind istenibbé alakításáért küzdenek;

nyitottság az embertársak és az egyház (melynek tagja is) szükségletei iránt.

51. A személyt, aki csatlakozni akar a közösséghez, egészen a kezdetektől bátorítani kell, hogy jobban ismerje meg magát, azért, hogy bizalommal megoszthassa tapasztalatait másokkal. Lassanként barátságok szövődnek és továbbfejlődnek, míg igazán testvérekké és nővérekké nem válnak az Úrban.

A jelöltek a következőképpen jellemezhetők:

52 **Sokféleségük alapján** – különböző háttérkörnyezetből jönnek, saját személyes élettörténettel, különböző emberi és képzettségbeli szinttel, élettapasztalattal, hittel, szükségletekkel, reményekkel, benső sebekkel stb. rendelkeznek;

53 **Bizonytalanságukkal** – néhány jelölt elhagyja a csoportot, mert nem találja meg, amit keresett, néhányan újra csatlakoznak, hogy ismét megpróbálják ezt az utat.

54 **Az elérendő célok** a következők (néhány közülük későbbi szinteken is megjelenik, de ennél a szakasznál a KÉK karizmába történő bevezetéssel kapcsolatban foglalkozunk velük):

be- és elfogadottnak érzik magukat, hogy ezt majd ők is közvetíthessék mások felé;

növekednek a Krisztussal megélt bensőséges kapcsolatban;

pozitívan szemlélik a világot, annak emberi, társadalmi, kulturális, keresztény dimenziójában, valamint tökéletesíteni is akarják azt;

elkezdik élni az ignáci imádságot;

megértik a KÉK mibenlétét, és úgy tekintenek erre az útra, mint az egyéni vágyak és törekvések egy lehetséges válaszára;

felelősségteljes feladatokat vállalnak egészen a kezdetektől;

elsajátítják az érzések és tapasztalatok megosztását;

felfedezik az *Élet Felülvizsgálatának* (általános examen) fontosságát;

elkezdenek lelki vezetőhöz járni;

tapasztalatokat szereznek a Lelkigyakorlatok által inspirált lelki programokon.

Az alapvető módszerek, melyeket ebben a szakaszban használunk, a következők:

55 Összejövetelek

Az összejövetelek alapvetők, mivel helyet biztosítanak a közösségi eseményeknek: a képzéseknek, a katekézisnek, az általános examennek, a kiértékelésnek stb. Az összejöveteleket rendszeresen, legalább kéthetente egyszer érdemes tartani. A találkozásoknak a KÉK utat kellene tükrözniük, azaz tartalmazniuk kellene a következő elemeket:

- 56 **imádság**, mely nem csak minden alkalom elején és végén fontos, hanem az egész összejövétel légkörét és lelkületét át kell, hogy járja a hit, a remény és a szeretet, vagyis a keresztény élet jellemző értékei;
- 57 **Az Élet Felülvizsgálata**¹ egy sajátos irányt ad a KÉK összejöveteleknek, célja a hit és az élet egységének megvalósítása; a legszorosabb értelemben az Élet Felülvizsgálata egy őszinte tapasztalatcsere a tagok között azért, hogy az egyes ember a csoport segítségével felismerhesse, mit akar neki mondani Isten, és ez hogyan vihető át a gyakorlatba.
- 58 Nagyvonalakban az Élet Felülvizsgálata mindig a találkozók témája és a résztvevők tapasztalatai közötti kapcsolat kialakulását szolgálja. A következő kérdések elősegítik ennek kibontakozását:

Mi a saját tapasztalatunk az adott témát illetően?

¹ E dokumentum angol eredetijében a „Review of Life” kifejezés szerepel. Hazánkban vannak, akik ugyanezen kifejezés francia változatát (Revision de vie) ismerik és használják, mások ezt az Életrevízió szóval fejezik ki. Mindegyik ugyanannak az ignáci módszernek más-más neve a magyar szóhasználatban. [A ford. megj.]

Mit mond nekünk Isten a tapasztalatainkon keresztül?

Milyen választ vár tőlünk?

- 59 **Kiértékelés**, melynek rövidnek kell lennie, sohasem hosszabbnak mint negyed óra. Néhány perc csend után minden tag röviden kifejti:

mi segítette vagy érintette meg legjobban az összejövétel alatt;

bármilyen, ami nyugtalanította, vagy amit nehéz volt megérteni;

bármilyen építő javaslat a jövő találkozókra nézve.

Az értékelés nem csak *Az Élet Felülvizsgálatának* része, hanem segít felfedezni, mit mond nekünk Isten, és lehetővé teszi az esetleges akadályok kiküszöbölését.

Ebben a kezdeti időszakban a találkozók fő témái a következők:

Mik tűnnek az előttem álló kihívásoknak a világban, melyben élek?

Krisztus igazán arra kér, hogy osztozzam az Ő világért végzett küldetésében?

Mi az én személyes hitem története?

Hogyan végezzem *Az Élet Felülvizsgálatát*?

Mit tanít Loyolai Szent Ignác arról, hogyan imádkozzunk a mindennapokban?

Mi a KÉK története, és melyek az alapvető sajátságai?

- 60 Nagyon fontos, hogy minden témát lassan, fokozatosan vezessünk be, figyelembe véve a résztvevők eltérő tapasztalatait; törekedjünk segíteni őket annak felismerésére, hogyan próbál velük Isten kommunikálni. Mindez időt, ismétlést és különböző megközelítési módokat igényel avégett, hogy mindenki magába tudja építeni ezeket a témákat.

- 61 A jól vezetett találkozók segíteni fogják a résztvevőket, hogy karöltve haladjanak előre, minél bensőségesebb egységre vágyjanak Krisztussal, és minél jobban megbékéljenek a világgal, amelyben élnek (ez az ignáci *Vezérelv és Alapigazság* következménye).

Kísérő és koordinátor:

62. Kezdetben legjobb, ha a kísérő és a koordinátor együtt készülnek az egyes összejövetelekre, hogy a legnagyobb tárgyilagossággal tudják érzékelni a csoport állapotát.

Az akarattal való visszaélés minden formáját kerülni kell: a kísérőnek és a koordinátornak minden egyes résztvevőre és a csoportra, mint egészre, kell figyelnie.

Jelek, melyek jelzik ennek a szakasznak a végét

63. A csoport tagjai felelősséget éreznek a világ iránt, melyben élnek. Örömmel vállalnak felelősséget a találkozók előkészítésében, valamint a tevékenységek tervezésében és szervezésében.

A résztvevők meg tudnak fogalmazni néhány közös ötletet, elképzelést.

Néhány hét vagy hónap után ezen az úton haladva egyes résztvevők tudják, mit akarnak tenni ezután, mivel arra a következtetésre jutnak, hogy *ez az, amit kerestek*. Készen állnak arra, hogy a következő szakaszba lépjenek. Mások viszont arra a megállapításra jutnak, hogy *ez nem elégíti ki az ő igényeiket*, és elhagyják a csoportot. Itt újból elismerjük, hogy a KÉK csak **egy** társulás a **sok egyéb között** az egyházon belül, mely segít teljesebben megélni a keresztyén életet.

64. Azok, akik óhajtják és készen is állnak a KÉK utat folytatni, belépnek a KÉK közösségbe.

A hivatás megkülönböztetésére felkészítő szakasz

Jöjj és láss

- 65 Egy új szakasz kezdődik azok számára, akik a bevezető időszakot követően úgy érzik, a KÉK az, amit kerestek, és amellelt döntenek, hogy a közösség tagjává válnak. Ez az ő KÉK útjuk első szakasza.
- 66 Ezt a szakaszt az a **hívás** inspirálja, **hogy térjünk meg a – Jézus Krisztusban megtestesült – Istenhez**, ahogy az a Lelkigyakorlatok *Első hetében* és a *Vezérelv és Alapigazságban* is szerepel. Isten arra hív minket, hogy feladjuk régi gondolkodásmódunkat és cselekedeteinket azért, hogy az *Ő képére és hasonlatosságára* (Ter 1,26) élhessünk. Ez annak a kérdése, hogy felismerjük-e: ez személyes létezésünk *vezérelve és alapigazsága*, és válaszolunk-e Isten jóságának ajándékaira imádsággal, hódolattal és szolgálattal.
- 67 E szakasz alapvető tapasztalata, hogy Isten, a mi Teremtőnk és Megváltónk, feltétel nélkül szeret minket, és hogy az *Ő* szeretetében és szolgálatában arra rendeltettünk, hogy még teljesebben önmagunkká váljunk. Így visszatérünk a keresztyén élethivatás személyes megismeréséhez.
- 68 Ez az **egymás jobb megismerésének** a szakasza: megismerjük a csoport többi tagját, és ők is megismernek minket; személyesen megismerjük Jézus Krisztust, és *Ő* is megismer minket; megtanuljuk helyesen és kritikusan megismerni környezetünket, és felismerjük, hogy a KÉK út összhangban van-e személyes hivatásunkkal.

E folyamat dimenziói a következők:

Isten megismerése, ahogyan megmutatkozik Jézus Krisztusban és Jézus Krisztus által.

69. A tapasztalat, amire törekszünk:

Istenről alkotott elképzelésünk megtisztítása azáltal, hogy az intézményes vallás Istene felől affelé az Isten felé fordulunk, aki Jézus Krisztus Atyja;

személyesebb kapcsolat kialakítása Jézus Krisztussal, és Benne az irgalmas Isten megtalálása, aki megment és hív minket, valamint új értelmet ad életünknek;

elindulás a formális hittől a személyes hit felé.

70. A KÉK által felkínált segítség:

bevezetés a Lelkigyakorlatokba a Vezérelv és Alapigazság, valamint az Első Hét segítségével;

bevezetés a Biblia olvasásába;

bevezetés az imádságba, különösen a különféle imamódokba (LGy 238-260), együtt a *Kiegészítő Iránymutatásokkal* (LGy 73-90);

bevezetés a beavató szentségekre: a keresztségbe, az Eukarisztiába és a bérmlásba.

Saját magunk megismerése és szeretete, ahogyan Isten ismer és szeret minket

71. A tapasztalat, amire törekszünk:

mélyebb megértése annak, hogy Isten szeretett teremtményei vagyunk, és hogy egy magasabb célért lettünk kiválasztva;

a bűn és a sértés egyre mélyebb keresztény értelmezése, a megbocsátás személyes megtapasztalásával együtt; abban a tudatban, hogy Isten szeret minket, de nem azért, mert jók vagyunk, hanem mert az Ő szeretete tesz minket képessé a szeretetre, és arra, hogy e szeretetnek megfelelően éljünk;

egy folyamat megkezdése, amely során megtisztulunk azon hajlamunktól, hogy mindenben és mindenkiiben hibát találjunk; amely során igényeljük az állandó irányítást, illetve amelyben megszabadulunk önző kötődéseinktől és viszonyulásainktól, melyek meggátolják az érett kapcsolat kibontakozását Istennel és embertársainkkal.

72. A KÉK által felkínált segítség:

bevezetés a keresztény antropológiába – mi az emberi nem a kinyilatkoztatás fényében (Teremtés stb)?

a pszichológia alapjai – karakter, erősségek, gyengeségek, hiedelmek/eszmék, védekező mechanizmusok, adaptációs mechanizmusok, komplexusok, a mentális egészséghez elengedhetetlen körülmények, stb.

A lelkek megkülönböztetését szolgáló szabályok (Első hét LGY 313-327), az *általános examen*, valamint a *napi examen* (LGY 24-43) tanulmányozása és gyakorlása;

a gyónás és az Eukarisztia szentségének (LGY 44), illetve az egyre mélyülő egyházas közösségi tudatnak hangsúlyozása (az Egyház olyan közösség, amely az emberek kiengesztelődését szolgálja Krisztus Lelkében Istennel és egymással).

Mások megismerése és szeretete, ahogyan Isten ismeri és szereti őket

73. A tapasztalat, amire törekszünk:

megtanulni úgy látni a körülöttünk lévő világot, ahogyan Isten látja: minden (emberi, társadalmi, kulturális és egyházi) oldaláról pozitívan és reménnyel teli módon; és akarni másokat segíteni, ahogyan Isten segíti őket;

ismerni másokat, miközben engem is ismernek mások, tudni milyen az, ha más emberek örömmel látnak és elfogadnak, és én is ezt tudom nyújtani számukra;

kapcsolatba kerülni a szegényekkel, de nem úgy, hogy elszigeteljük magunkat egy a saját elképzeléseink szerint szabályozott világban, és nem is úgy, hogy beleesünk abba a csapdába, miszerint egyszerűen csak segílyt vagy leereszkedő támogatást nyújtunk nekik.

74. A KÉK által felkínált segítség:

a társadalom és a világ keresztény látásmódja (*Gaudium et spes*);

bevezetés a társadalmi valóság kritikai elemzésébe (a 'megfigyelés–gazdagítás–tervezés', vagy az ezzel egyenértékű 'tapasztalat–társadalmi elemzés–teológiai reflexió–cselekvés' módszerével);

különböző szolgálatok megélése a közösség többi tagjával együtt, amelyek megtervezettek, szervezettek és a csoporttalálkozókön kiértékeltek kell, hogy legyenek;

szerep-modellek megtalálása a KÉK-ben, hogy ösztönözzenek minket.

A KÉK hivatás és életmód ismerete

75. A tapasztalat, amire törekszünk:

a KÉK út világos megértése és annak eldöntése, hogy vajon ez választ ad-e az illető legmélyebb vágyaira (identitás, életmód, lelkiség, misszió, szervezet és képzési programok);

aktív részvétel a közösségi életben, felelősségvállalás, a KÉK-ért vállalt anyagi felelősség stb.;

a személyes tapasztalatok és érzések megosztásának elsajátítása, célként tekintve az Élet Felülvizsgálatának közösségben történő végzését.

76. A KÉK által felkínált segítség:

alkalmak és eszközök biztosítása az Általános Alapelvek és a **Képzési kritériumok** egyre mélyebb megértéséhez;

lehetőség különböző szerepek betöltésére a helyi és regionális közösségben (felkészítés a tevékenységre);

meghívás a tevékeny, felelősségteljes részvételre a csoport életében és a KÉK-ben. Ajánlatos egészen a kezdetektől minden egyes résztvevőnek javasolni egy többé-kevésbé formális elköteleződést az egymás utáni szakaszokban, a nemzeti közösség irányelvei szerint.

A KÉK hozzájárulása ahhoz a felkészülési időhöz, mely a hivatás tisztázására irányul

77 Csoport-találkozók, melyekben figyelmet kell fordítani:

a szeretetteljes fogadtatásra, egymás megismerésére, a személyes kapcsolattartásra;

a megosztásra, mind az imádságban, mind az Élet Felülvizsgálata során (melyhez gyakorlati és elméleti anyag is javasolt).

78. Mivel ennek a szakasznak sokrétű céljai vannak, a találkozókat **hetente, vagy legalább kéthetente célszerű tartani.**

A találkozóknak összhangban kellene lenniük a **KÉK** (által javasolt) **modellel és módszerekkel**, valamint figyelmet kell fordítani az imádságra és a záró kiértékelésre szánt időre is.

A szakasz céljai kell, hogy inspirálják a találkozók **témáit.**

79. Az *Élet Felülvizsgálata* során a pozitív nézőpontra kell a hangsúlyt fektetni. Ennek tudható be végső soron, ha valaki megkockáztatja érzései megosztását ezen a személyes szinten.

80. **A személyes lelki vezetés** – melyet nem pótolhat a csoport – a következőkben nyújthat segítséget:

önismeret és önmagunk, illetve mások nagyobb elfogadása;

személyes kapcsolat Krisztussal, aki értelmet ad életünknek;

keresztényként megtalálni helyünket a társadalomban, melyben élünk;

A **KÉK nemzeti és helyi titkárságainak** gondoskodniuk kellene arról, hogy elérhetőek legyenek az alábbiak:

81. workshop-ok vagy bevezető jellegű találkozók a következőkkel kapcsolatban:

ignáci imádság;

társadalmi és kulturális helyzetelemzés;

a KÉK megismerése és megértése (Általános Alapelvek és Képzési Kritériumok);

felkészítés a bérnálásra (ha ez még nem történt meg);

bevezetés a Biblia olvasásába, a Krisztológiába stb.

82. a Lelkigyakorlatok élő megtapasztalása, csoport- és csoportközi találkozók, a *KÉK világnap* megünneplése, sajátos liturgiák, tevékenység-centrikus táborok, stb.

A szakasz végét jelző jelenségek

83. A tagok mély istentapasztalatot éltek meg úgy személyesen, mint közösségileg. Ez a tapasztalat mélyebb és nagyobb elköteleződésre vezeti őket személyesen és közösségi szinten egyaránt.

A csoport minden tagjának van tapasztalata a Lelkigyakorlatokról, rendszeres imaéletet él, illetve nagyra értékeli és rendszeresen él a szentségekkel.

A tagok pozitívan látják azt, ami megvalósult ezekben a bevezető években és értékelik a közösségi életet. Valamilyen módon felelősséget éreznek egymásért, megbíznak egymásban, tisztelik és elfogadják egymást.

Kifejlődött bennük egyfajta érzékenység az igazságtalanság és a társadalmi kirekesztés jelenségével kapcsolatban, nyitottabbak a politikai és szocio-kulturális életben történő részvételre.

Tisztában vannak annak szükségességével, hogy teljesebben hozzájáruljanak a Nemzeti és Világközösség működéséhez, és hogy megtalálják a módot és az eszközöket ennek eléréséhez.

Vágyat éreznek arra, hogy teljesebben elkötelezzék magukat a KÉK életút mellett, és erősítsék kapcsolataikat a nemzeti közösséggel, illetve a KÉK Világközösségével. Egy lehetséges mód ennek eléréséhez az *Ideiglenes Elköteleződés*.

84. Ez az első szakasz általában egytől négy évig tart (ÁN 2). Ez alatt a tagok elgondolkoznak személyes hivatásukon. Azok, akik szeretnék elkezdni *hivatásuk tisztázását (megkülönböztetését)*, belépnek a következő szakaszba. Ez nem egyszerre fog megtörténni minden csoporttag esetében. Az átmenetet ebbe az új szakaszba az Ideiglenes Elköteleződés megünneplése jelzi.

A hivatás tisztánlátásának/megkülönböztetésének szakasza

Mit tegyék Krisztusért?

85. Ahogy jeleztük a KÉK Képzés kritériumai dokumentumban (172. ponttól) az *Ideiglenes Elköteleződés*, melyet a tagok nyilvánosan tesznek, és amelyet a közösség jóváhagy, az a mód, melyben az egyén kifejezi elhatározását, hogy Isten akaratát keresi az életében, és ignáci módszereket használ ennek eléréséhez; a közösség részéről, mely fogadja őt, ez azt jelenti, hogy elérhetővé teszi számára a KÉK-re jellemző ignáci pedagógiát.

86. Ezen a ponton fontos elkerülni két lehetséges téves elképzelést, melyek közül az első: az egyházban a világi hivatás arra az esetre marad, amikor nem tudunk más lehetőséggel azonosulni; a második: azért maradunk a KÉK-vel, mert nem ismerünk más keresztény közösséget.

87. Mit jelent pontosan a hivatás tisztázása/megkülönböztetése a fiatalok és a felnőttek esetében? Egyeseknek, különösen a fiataloknak, ez a kérdés az *életállapotr*a vonatkozik: világi, pap vagy szerzetes legyen? Másoknak, különösen az idősebbeknek és a már házasoknak ez az *életstílus* kérdésre vonatkozik: mit kíván tőlem Isten a személyes életemre, családomra, munkámra, társadalmi és politikai szerepvállalásomra, pénzgazdálkodásomra stb. vonatkozóan? Milyen döntéseket kell meghoznom azért, hogy Isten „nagyobb szolgálatra” szóló hívása szerint éljek? Segíteni fog a KÉK, hogy teljesebben válaszoljak erre a hívásra?

Ezt a szakaszt úgy is tekinthetjük, mint egyfajta kettős megkülönböztetést:

88. az **életállapot** tisztázását és választását: házasság, egyedül élés, világi állapot, papság, szerzetesi élet.

az **életmód** tisztázását és választását, amely által válaszolunk Isten azon hívására, hogy – a keresztény értékekhez nagyobb hűséggel ragaszkodva – éljük azt az életet, amely mellett már elköteleződünk.

A hivatás tisztázásának/megkülönböztetésének fázisai

89 A hivatás tisztánlátása/megkülönböztetése általában két szakaszban történik, melyeket a Lelkigyakorlatok Második Hete jellemez:

Az **első szakasz** a jó „választáshoz” szükséges **megfelelő készség fejlesztésének** felel meg. Ez kifejezetten a belső szabadság (ignáci „közömbösség”) és a szegény és aláztos Krisztussal való azonosulás kérdése, aki Isten akaratára szerint teljesen elkötelezte magát testvérei szolgálatára;

90 A második fázis azon út valódi „választásának” ideje, amelyre meghívást kaptunk, hogy Krisztust kövessük. Ez annak a kérdése, hogy akarjuk-e és választjuk-e azt, amit Isten kíván tőlünk.

Két lépése van ennek a tisztázásnak/megkülönböztetésnek:

Figyelnünk arra a hívásra, mely Krisztusnak küldetésében történő követésére vonatkozik

91 A tapasztalat, amire törekszünk:

a keresztény hit, mint *missziós* hivatás magunkba építése;

Krisztus személyes szeretete és a vágy, hogy még jobban kövessük őt életének misztériumait szemlélve;

elköteleződés Krisztus megváltó terve iránt, valamint az Ő népének szenvedéseivel és ínségeivel történő azonosulása mellett;

a társadalmi rendezetlenségek és az uralkodó értékek, trendek egyre nagyobb tudatosítása;

annak megértése, mi szükséges ahhoz, hogy Krisztust a gyümölcsöző szolgálatban kövessük; készségesnek lenni arra, hogy feladjunk mindent, beleértve magunkat, az Úr szeretetéért és az Evangéliumért (ez a belső szabadság, a közömbösség, az Ignáci *magis*).

A KÉK által felkínált segítség:

92. bevezetés a **személyes imába**, mint ami az élet részét képezi, és amely a mindennapokban megélt tisztánlátás/megkülönböztetés helyzete;

a teljes Lelkigyakorlatok megtapasztalása vagy a mindennapokban, vagy az elkülönített, szakaszokban végzett lelkigyakorlatokon;

Krisztus elmélyülő ismerete az olvasás és a világiaknak szervezett teológiai kurzusokon történő részvételen keresztül, stb.;

felelősségvállalás a saját csoportban és a KÉK-ben általában, a KÉK-ért önmagáért vagy a helyi egyházért;

elköteleződés olyan alázatosságot igénylő, hathatós tapasztalatot eredményező szolgálatokban, melyek a szegények és a társadalom peremén élők javát szolgálják.

Személyes hivatásunk megtalálása az Egyházban

93. **A tapasztalat, amire törekszünk:**

azok számára, akik szabadon választhatnak, annak átgondolása, mely *életállapotra* vannak hivatva;

azok számára, akik már elkötelezték magukat (pl. a házasságban) egy önmegújulást szolgáló időszak;

az egyház iránti személyes szeretet megerősítése, és egyéni elköteleződés az egyháznak Isten Országá építésére vonatkozó küldetése mellett;

A KÉK-kel és küldetésével való azonosulás érzése.

94. **A KÉK által felkínált segítség:**

lehetőség biztosítása az érzelmek, belső megmozdulások megkülönböztetésére, és az ignáci döntéshozatalban történő jártasság elsajátítására;

a különböző, egyházon belüli hivatások megismerése: papság, házasság, szerzetesi élet, egyedülálló életforma, világi szolgálatok, apostoli szolgálat, világi intézmények, stb.;

lehetőségek az egyházon belüli különböző hivatások megismerésére személyes tanúságtételen és példán keresztül;

otthonosság az egyházképpel kapcsolatban, amelyet a II. Vatikáni Zsinat *Lumen Gentium* és *Gaudium et Spes* dokumentuma mutat be; és az egyházon belüli felelősségvállalás letisztult felfogásának kibontakozása;

az egyházon belüli más szervezetekkel történő együttműködés támogatása.

A KÉK hozzájárulása a hivatástisztázás/megkülönböztetés ezen idejéhez

A **csoporthoztalálkozók** alkalmával különleges jelentősége van a mindennapi élet és a személyes imádságok során felmerülő tapasztalatok megosztásának; és a tagok – a lelki vezető segítségével – megpróbálják ezeket tisztábban látni;

lelkivezetés;

nemzeti és helyi titkárságoknak kell megszervezni a következőket, ahol lehetséges:

95 work-shops vagy bevezető jellegű találkozók a következő témákban:

Bibliai hivatások – Ábrahám, Mózes, Izajás, Jeremiás, Mária, az apostolok stb.

A Lelkigyakorlatok dinamikája és struktúrája – ezt két fázisban lehetne megtenni: az elsőt a lelkigyakorlatok előtt, mint felkészítést, a másodikat azután, reflexióként és a tapasztalatok elmélyítéseként;

A lelkek ignáci megkülönböztetése és az Önéletrajz;

Az Egyház társadalmi tanítása, vagy társadalom-politikai képzés.

96. módok és eszközök Krisztus, az egyház, az egyházi rend és a házasság szentsége, a világi hivatás, stb. ismeretének elmélyítésére, például a következőkön keresztül:

a témakörrel kapcsolatos, elolvasandó könyvek listájának elkészítése;

a közösségi találkozók témájaként kijelölni ezeket a témaköröket;

teológiai szemináriumok;

találkozók olyan emberekkel, akik hasonló hivatástisztázáson vettek részt;

lehetőség biztosítása világiak számára, hogy részt vegyenek felsőoktatási intézmények által szervezett teológiai kurzusokon.

A szakasz végét jelző jelenségek

97. A szakasz befejezettnek tekinthető, ha:

az életállapot-választás (kiválasztás), vagy az élet megújítása (vagy mindkettő) megtörtént;

az egyén készen áll a végleges elköteleződésre a KÉK-ben.

98. **Az új életforma új hozzáállásban is tükröződik**, ugyanis:

a személyes és közösségi megkülönböztetés során tisztán érzékelhető, hogy Isten mit vár valakitől annak tekintetében, hogy és milyen módon élje az életét (munkáját, hivatását, a szeretet gyengédségét, családi életét, tanulmányait stb.);

a döntéshozatal során arra az életútra vonatkozóan, amelyre az egyén meghívást kapott (különösen a fiatal, még nem házas felnőttek esetében), minden hivatás lehetőségét komolyan fontolóra kell venni;

az egyén elért egy viszonylagos érzelmi, lelki és szakmai stabilitást, integrálta az élet különböző aspektusait küldetésébe;

az egyén bizonyos abban, hogy az Úr a KÉK hivatásra hívja;

komolyan keressük személyes és közösségi szinten is, mit kíván tőlünk az Úr mint egyénektől és mint csoporttól;

a tagok többsége lelki fejlődésének eredményeként a csoportban kialakult az önazonosság és az összetartozás érzése. A csoport az a kiváltságos hely, ahol átélhetjük a közösségi megkülönböztetést;

a csoport tagjai elkötelezettebbek a felelősségvállalásban és a szolgálatban még akkor is, ha ez sokat követelhet tőlük idő, pénz és erőfeszítés tekintetében.

Az apostoli megkülönböztetés szakasza

A tiszta szeretetből forrásozó, nagy szolgálat

- 99 A végleges elköteleződés szakaszában nem egyszerűen az apostoli tevékenység a kérdés, hanem valami mélyebbnek és maradandóbbnak a keresése. Annak a felfedezéséről van szó, hogy Jézushoz hasonlóan nem csak különböző feladatok elvégzésére kaptunk megbízást, hanem hogy olyan emberek vagyunk, akik **küldöttek**. Ezért próbálunk apostoli értelmet adni egész életünknek: a családnak, a munkának, a társas életünknek, az egyháznak, a szabadidőnknek, a betegségnek és még a halálnak is (a magunkénak éppúgy, mint a másokénak). Felismerve, hogy ezek mind Isten ajándékai, megéljük elköteleződésünket, mely által Krisztussal dolgozunk Isten Országáért.
- 100 Küldetésünk nagyon sokféle formát ölt. Minden egyes szentségben sajátos küldetést kapunk. A keresetségben és a bérnyalásban például ténylegesen apostollá válunk, küldetést kapunk arra, hogy folytassuk Krisztus misszióját, és hogy mindent az Ő uralma alá rendeljünk. A KÉK apostoli életformájának jóváhagyásával az Egyház elfogadja és magáénak tekinti a KÉK sajátos törekvéseit. Továbbá a hierarchia különleges feladatot is adhat a KÉK-nek, amely történhet úgy az Egyház kérésére, mint a KÉK kezdeményezésére is.
- 101 A KÉK jellemző vonása az *apostoli megkülönböztetés*, mivel a KÉK tagok arra kapnak bátorítást, hogy ápolják az éber figyelem lelkületét, a kreativitást és a kezdeményező-készséget, ennek köszönhetően fogékonyvá válnak Isten szavának meghallására, amely más emberek szükségletein, és a KÉK-ben vezető szerepet betöltő emberek felhívásán keresztül hívja őket. [AA 6,8, 13(b),14]
- 102 A KÉK sajátos vonása a Krisztus hívása fölötti elmélkedés, amely a következőkhöz vezet el: egy mélyebb kapcsolathoz és egy újfajta viszonyuláshoz Krisztussal kapcsolatban; a Vele mint hithirdetővel megélt közösségre; az Ő szeretetében és megmentő erejében való hithez; a Szentlélekre nyitottsághoz; a mások problémái iránti érdeklődéshez; az apostoli emberszeretethez; megértéshez; gyöngédséghez; együttérzéshez; állhatatossághoz a nehézségekben, és a készséghez a társadalmi osztályok és ideológiák közötti korlátok átlépéséhez.
- 103 A KÉK missziós területe nem korlátozódik bizonyos emberekre vagy tevékenységekre, hanem kiterjed minden területre, amelyekben Isten munkára hív minket: az Egyházban, a világban, ismerőseink vagy idegenek között, a munkahelyen, kulturális, társadalmi vagy termelő szervezetekben, a politika, a kultúra világában, és így tovább.

- 104 A prioritások megállapításánál a KÉK egyértelmű elsőbbséget tulajdonít a legsürgetőbb és egyetemes hívásoknak, mint például a szegények és gazdagok közötti diszkrimináció megszüntetése igényének, a kultúrák evangelizációjának és a keresztények közötti egység megvalósításának. [ÁA 8(d)]
- 105 Akik hívást éreznek arra, hogy cselekvő részesei legyenek a társadalmi és kulturális változásoknak azért, hogy Isten országát építsük ebben a világban, természetük részévé válik az éberség az emberi és keresztény élet, a személyes és csoportos tervek közötti húzóerő fenntartására. Ezért van szükségünk a megkülönböztetésre, a rendelkezésre állásra, és a kiegyensúlyozottságra.

Az apostoli megkülönböztetés szakaszának jellemzői vonásai

A tapasztalat, amire törekszünk:

106. Krisztus és megváltó erejének jelenvalóvá tétele életünkben; a személyes apostolkodás (családban, barátok közt, egyházközségben, munkában és a szabadidős elfoglaltságokban) nemcsak szükséges és pótolhatatlan, hanem sokaknak ez válik életük legmélyebb és legtartósabb apostolkodási formájává;
- a *tevékenységben szemlélődő* látásmód kialakítása, törekedve az Istennel és az embertársainkkal megélt kapcsolat megerősítésére a hálaadáson, az imádságon és önmagunk szeretetben és szolgálatban történő odaadásán keresztül;
- a személyes és közösségi megkülönböztetés rendszeres gyakorlása minden személyes és apostoli döntés meghozataláért;
- a hit és az élet, illetve a hit és az igazság mélyebb egységbe hozása;
- az egyetemesség és az ökumenizmus mélyebb tudatának kibontakoztatása; fogékonyság a legnagyobb szükségletek és szolgálat iránt, és képesség reagálni ezekre;
- egy jó módszer elsajátítása az apostoli és szociális tervek kidolgozására, megvalósítására és kiértékelésére.

A KÉK által felkínált segítség:

- 107 a közösség segíti a Jézussal történő személyes találkozást az imában, a szentségekben és a mindennapi életben;
- a kifejezetten apostoli, imádságos élet begyakorlása, amely alkalmassá tesz minket az Istennel megélt találkozásra, és egyesít minket Vele az apostoli tevékenységben;
- alkalmakat biztosít arra, hogy tisztán láthassunk életünk létfontosságú döntéseiben: a házassággal, a munkával és szakmával, a társadalmi és politikai életben történő részvétellel kapcsolatban, stb.
- megfelelő intézkedések megtétele az apostoli szolgálat megszervezéséhez (pl. szakmai hálózatok kialakítása).

108 KÉK hozzájárulása ehhez a szinthez

- A csoport-találkozókon a mindennapi élet, a személyes és az apostolkodást szolgáló tervek alapvető témaként jelennek meg. Ezek lesznek azok a témák a csoport számára, amelyekkel kapcsolatban a megosztások történnek, amelyeket mély figyelemmel kísérnek, és amelyekre vonatkozóan a megkülönböztetést végzik. A találkozó segíti a személyes és közösségi megkülönböztetést, segít megküzdenni a fájdalommal, a halállal, mellyel az egyén küldetésének betöltése folyamán találkozunk.
- az apostolkodás mértékének kiterjedése elengedhetetlenné teszi az apostoli tisztánlátást/megkülönböztetést a KÉK-ben, mind személyes, mind pedig közösségi szinten. A cselekvés minden szintjén alkalmazzuk, kezdve azzal, hogy minden tag áttekinti a napi eseményeket a Napi Examen-ben, és értékeli az Úr hívásait, amelyekkel mások szolgálatára indította. [ÁA 12(a)]
- az *Élet Felülvizsgálata* itt átalakulhat közösségi apostoli megkülönböztetéssé;
- szükséges a rendszeres, **személyes lelki vezetés**; itt a lelki vezetőnek egyfajta tanúságtevő szerepe van, továbbá segít a tisztánlátásban/megkülönböztetésben. Alkalomadtán egy házaspár (mint pár) is részt vehet a lelki vezetésben;
- az öt és nyolcnapos formában végzett **Lelkigyakorlatok** a teljes Lelkigyakorlatok tapasztalatának ignáci megisméltése;
- szükséges valamiféle **közös kassza**, vagy szolidaritási alap;

A helyi és nemzeti közösségek erőforrásokat kell, hogy felajánljanak a folyamatban lévő képzésekhez

- a legfontosabbak között vannak a felnőtt KÉK tagok számára szervezett kurzusok a következő témákban: **családetika, szakmai és szociális etika, a Szentírás egyre mélyebb ismerete, Mária az Egyház misztériumában stb.**
- egyéb kurzusok eltérő jelentőségűek lehetnek a különböző országokban: **vallások közti dialógus, kultúrák közti dialógus**, stb. Ezekkel a témákkal lehet foglalkozni a csoporttalálkozókon, a nemzeti KÉK-ek által megfogalmazott irodalomjegyzék alapján.

109. Szent Ignácnak a Lelkigyakorlatokhoz írt utolsó magyarázó jegyzetében szereplő szavaival fejezzük be ezt az írást:

**Helyénvaló, hogy mindennél előbbre
valónak értékeljük azt a nagy szolgálatot,
melyet Istennek ajánlunk fel tiszta
szeretetből.**

Fordította: Óss Mónika
Lektorálta: Keszeli Ilona és Keszeli Sándor